Dosarul nr. 3-59/22
2-22190773-32-3-29122022

H O T Ă R Â R E

Dispozitivul hotărârii pronunțat la 25 aprilie 2023 or. Ialoveni
Cerere de apel depusă la 26 aprilie 2023
Hotărârea motivată redactată la 10 mai 2023

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa de judecată, compusă din:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul specializat pentru examinarea
acțiunilor în contencios administrativ Diana Corlăteanu
Grefierul Irina Bolduratu

examinând în ședință de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ inițiată de ***** Ion împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei a Consiliului raional Ialoveni, terț ***** Ludmila cu privire la modificarea parțială a dispoziției nr. 404 din 29 noiembrie 2022 „Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui ***** Ion cu copilul minor, ***** *****”, recunoașterea ilegalității refuzului de a stabili un anumit program de întrevederi cu copilul minor, în perioada vacanței de iarnă și de vară, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, cu stabilirea unui anumit program de întrevederi în perioada vacanței de iarnă și de vară, conform cererii depuse la 16 noiembrie 2022,

A C O N S T A T A T :

La 28 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, ***** Ion, reprezentat de avocatul Coptu Sergiu a depus acțiune împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei a Consiliului r. Ialoveni (în continuare DGASPF a Consiliului r. Ialoveni), terț ***** Ludmila cu privire la modificarea parțială a dispoziției Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei a Consiliului raional Ialoveni nr. 404 din 29 noiembrie 2022, recunoașterea ilegalității refuzului de a stabili un anumit program de întrevederi cu copilul minor, în perioada vacanței de iarnă și de vară, obligarea emiterii actului administrativ individual

favorabil, cu stabilirea unui anumit program de întrevederi în perioada vacanței de iarnă și de vară, conform cererii depuse la 16 noiembrie 2022. (f.d. 3-12)

În motivarea acțiunii reclamantul a precizată că, din căsătoria cu ***** Ludmila, la *****, în Irlanda s-a născut fiul ***** Ion.

Reclamantul a relatat că, în luna iunie 2022, s-a adresat Judecătoriei Strășeni, cu cerere de chemare în judecată cu privire la desfacerea căsătoriei, încheiată la 10 septembrie 2017, între ***** Ion și ***** Ludmila, proces care la moment se află în curs de desfășurare.

***** Ion a relatat că, la 16 noiembrie 2022 s-a adresat cu cerere DGASPF a Consiliului r. Ialoveni, prin care a solicitat stabilirea unui grafic de întrevederi cu fiul minor, ***** Ion.

Ca urmare, dânsul și fosta soție au fost invitați la ședința DGASPF a Consiliului r. Ialoveni, în vederea examinării cererii depuse la 16 noiembrie 2022, la care s-au expus pozițiile sale în acest sens.

Respectiv, la 29 noiembrie 2022, sub numărul 404, a fost emisă dispoziția DGASPF a Consiliului r. Ialoveni, prin care a fost stabilit un grafic de întrevederi a tatălui cu copilul minor, ***** Ion.

În această ordine de idei, reclamantul a susținut că, DGASPF a Consiliului r. Ialoveni, examinând cererea precizată *supra*, nu a ținut cont de argumentele expuse în aceasta, stabilind un program de întrevederi doar o dată pe lună, și anume, în primul weekend de vineri seara până duminică seara, deși a solicitat să fie stabilite sau aprobate astfel de întrevederi, și anume, în primul și al doilea weekend al fiecărei luni de vineri de la ora 18:00 va lua copilul minor de la mamă, până duminică ora 20:00, iar duminică ora 20:00 îl va duce acesteia, iar în partea discuțiilor cu copilul minor să poarte discuții prin intermediul mijloacelor de comunicare (on-line) în fiecare zi de miercuri de la ora 19:00 până la ora 20:00 și în fiecare zi de sâmbătă de la ora 10:00 până la ora11:00, inclusiv în perioada vacanței de iarnă și de vară o luni ți în perioada sărbătorilor de Pași.

Reclamantul a evocat că, dispoziția i-a fost adusă la cunoștință prin e-mail la 30 noiembrie 2022, însă cu care parțial își exprimă dezacordul.

Astfel, reclamantul solicită modificarea actului administrativ, la caz, dispoziția DGASPF a Consiliului r. Ialoveni nr. 404 din 29 noiembrie 2022, prin care s-a dispus stabilirea programului de întrevederi a reclamantului în calitate de tată, cu copilul minor, ***** Ion după cum urmează: programul de întrevederi în primul și în al doilea weekend al fiecărei luni de vineri de la ora 18:00, tatăl va lua copilul de la mama, iar duminică ora 20:00 îl va aduce acesteia; discuții prin intermediul aplicațiilor de comunicare (on-line) în fiecare zi de miercuri de la orele 19:00 până la ora 20:00 și în fiecare zi de sâmbătă de la ora 10:00 până la ora 11:00.

De asemenea, reclamantul solicită obligarea DGASPF a Consiliului r. Ialoveni să se expună prin act administrativ cu privire la stabilirea unui anumit program de întrevederi al ultimului cu fiul ***** Ion în perioada vacanței de vară și iarnă, or, consideră că prin dispoziția citată *supra*, DGASPF a Consiliului r. Ialoveni nu s-a expus în privința programului de întrevederi cu copilul minor pe perioada vacanțelor de vară și iarnă.

Suplimentar a indicat că, dânsul activează peste hotarele Republicii Moldova, în Irlanda – Dublin, unde s-a stabilit temporar, însă revine cu regularitate în Republica Moldova.

La 17 iulie 2022, revenind în Republica Moldova a avut o discuție cu fosta soție referitor la desfacerea căsătoriei și permisiunea de a se vedea cu copilul minor, promițându-i că nu va crea impedimente în acest sens, însă în continuare îi creează obstacole în exercitarea drepturilor sale părintești față de copilul minor.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza articolelor 6, 14, 16, 21, 25, 44, 162, 164, 165, 166, 167, 189, 191, 192, 196, 206 și 225 ale Codului administrativ, art. 51 58, 60 și 62 ale Codul familiei, precum și cu referire la normele de Soft Low.

Prin încheierea din 29 decembrie 2022 a judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, în temeiul art. 211-212, 216, 221 și 230 ale Codului administrativ, s-a atras în proces în calitate de terț, ***** Ludmila, s-a acordat DASPF a Consiliului raional Ialoveni și terțului ***** Ludmila un termen de 15 zile calendaristice, pentru prezentarea referinței scrise privind admisibilitatea acțiunii, precum și a tuturor probelor necesare și s-a obligat pârâții să prezinte instanței, concomitent cu referința, dosarul administrativ. (f.d. 22-25)

Prin referința depusă la 23 ianuarie 2023, DASPF a Consiliului raional Ialoveni, a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 29-31)

Consideră că, dispoziția nr. 404 din 29 noiembrie 2022 cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui cu copilul minor este legală și întemeiată.

A afirmat că, la 16 noiembrie 2022, reclamantul s-a adresat cu cerere DGASPF a Consiliului r. Ialoveni, prin care a solicitat întocmirea unui program de întrevederi cu fiul minor, ***** Ion.

Astfel, la 18 noiembrie 2022 a avut loc ședința Comisiei pentru examinarea petițiilor privind încălcarea drepturilor copilului din cadrul Direcției, cu participarea părinților, ***** Ion și ***** Ludmila.

În această ordine de idei, conform procesului-verbal nr. 45 din 18 noiembrie 2022 și dispoziția nr. 404 din 29 noiembrie 2022 s-a decis stabilirea programului de întrevederi a lui ***** Ion cu fiul minor, ***** *****, după cum urmează: în primul weekend al fiecărei luni, în ziua de vineri la ora 18:00, tata va lua copilul de la domiciliul mamei, iar în ziua de duminică la ora 20:00, va fi adus la domiciliul

acesteia; discuții prin mijloacele de comunicare (on-line) în fiecare zi de sâmbătă de la ora 19:00 până la ora 20:00.

De asemenea, autoritatea publică a opinat că, la stabilirea programului de întrevederi sus menționate, s-a ținut cont de faptul că la moment copilul frecventează grădinița, iar programul de activitate a instituțiilor preșcolare nu presupune vacanțe pe parcursul anului, din care motiv direcția nu a inclus perioada de vacanțe solicitată, în programul de întrevederi.

Mai mult, a precizat că, programul de întrevederi stabilit prin dispoziția nr. 404 din 29 noiembrie 2022, nu este pentru o perioadă nedeterminată, or, la admiterea copilului în clasa I-a, graficul de întrevederi poate fi modificat în dependență de orarul și activitățile școlare ale copilului minor.

A relatat că, la stabilirea programului de întrevederi se ține cont de atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, de vârsta copilului și frecventarea studiilor/participarea la activitățile extrașcolare de către acesta, de calitățile morale ale părinților, de relațiile dintre copil și fiecare părinte, de proximitatea domiciliului părintelui care locuiește separat de copil, astfel încât drepturile părintești să fie exercitate într-un mod echitabil.

În alt context, la realizarea unui proces educativ eficient și pentru dezvoltarea armonioasă a copilului este nevoie de coordonarea celor două roluri ale părinților, de îndeplinirea de către fiecare dintre ei a rolului său educativ, de respectarea reciprocă dintre soți a rolului educativ al celuilalt.

Reieșind din vârsta fragedă a copilului, frecventarea instituției preșcolare, relațiile tensionate dintre părinți, programul de întrevederi stabilit prin dispoziția nr. 404 din 29 noiembrie 2023, a fost emis doar în interesul superior al copilului și la moment nu consideră oportună modificarea acestuia.

Prin cererea din 7 aprilie 2023, DGASPF a Consiliului r. Ialoveni a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului său.

În cadrul ședinței de judecată, reclamantul ***** Ion, cât și avocatul acestuia, Coptu Sergiu a susținut integral cererea de chemare în judecată solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

Fiind prezent în ședința de judecată, avocatul Inga Mifsud Wismayer, care acționează în interesele terțului ***** Ludmila a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată, considerând dispoziția DGASPF a Consiliului r. Ialoveni nr.404 din 29 noiembrie 2022, prin care a fost stabilit programul de întrevederi a tatălui cu copilul acestuia, una întemeiată, reflectând în totalitate interesul superior al copilului.

Audiind explicațiile părţilor prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța specializată pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, conchide că acțiunea inițiată de ***** Ion urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Prin prisma art.22 alin.(1) și art.219 alin.(1) din Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ: I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ; IV. respectarea procedurii prealabile; V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii; VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Instanța de judecată remarcă că, la art. 206 Cod administrativ, legislatorul a prevăzut lista exhaustivă a tipurilor de acțiuni în contenciosul administrativ, iar la art. 224 din Codul administrativ au fost reglementate soluțiile ce pot fi pronunțate de instanțele judecătorești în dependență de tipul/felul acțiunii de contencios administrativ.

Astfel, din acțiunea depusă de ***** Ion reiese că, ultimul a formulat o acțiune în obligare.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu dispozițiile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) ale Codului administrativ revine Judecătoriei Hîncești, astfel cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În corespundere cu art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 209 Cod administrative, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Prin urmare, instanța atestă că, în speță motive de inadmisibilitate a acțiunii, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, nu se regăsesc, or, nesoluționarea de către autoritatea publică a cererii privind stabilirea unui grafic de întrevederi a reclamantului cu fiul Condreanu Ion pentru perioada vacanțelor de iarnă și vară, precum și în perioada sărbătorilor de Paști prin efectul articolelor 64 alin. (1) și alin. (2), 39 alin. (1) și alin. (2) și 189 alin. (2) citate *supra* îi oferă acestuia drept de a se adresa direct în instanța de judecată.

Astfel, instanța ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** Ion împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni, terț Condreanu Ludmila, cu privire la modificarea parțială a actului administrativ individual, recunoașterea ilegalității refuzului de a stabili un anumit program de întrevederi cu copilul minor, în perioada vacanței de iarnă și de vară, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, cu stabilirea unui anumit program de întrevederi în perioada vacanței de iarnă și de vară, și în perioada sărbătorilor de Paști, este admisibilă, urmând a fi examinată în fond.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeinicii acțiunii inițiate de ***** Ion reținând următoarele argumente.

Analizând legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța conchide că, dispoziția modificarea căreia se solicită este una legală și justificată.

Norma consacrată la art. 2 alin. (2) Cod administrativ, reglementează că anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În accepțiunea art. 8 Cod administrativ, regimul de putere publică reprezintă ansamblul competențelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităților publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În acord cu art. 28 Cod administrativ, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient şi corespunzător scopului. Procedura administrativă se realizează în scris, dacă caracterul urgent al măsurii nu cere o realizare verbală a procedurii administrative.

Prin prisma art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative

defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel întrun număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Dispoziția art. 120 Cod administrativ statuează că, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura olografă/electronică a persoanei din cadrul autorităţii publice care a emis actul administrativ sau, după caz, semnătura electronica a autorităţii care a emis actul administrativ. Prin derogare de la prevederile alin.(1) lit.b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

În concordanță cu art. 218 Cod administrativ, examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții: a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă; b) instanța de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acțiunii în contencios administrativ, numai dacă participanții la proces justifică și probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanță; c) participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației

pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară; d) neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 219 Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

În acord cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În virtutea art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În sensul art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenta sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 Cod de procedură civilă prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Fiind învestită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie modificarea parțială a dispoziției nr. 404 din 29 noiembrie 2022 „Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui ***** Ion cu copilul minor, ***** *****”, cu stabilirea următorului grafic de întrevederi:

- programul de întrevederi în primul și în al doilea weekend al fiecărei luni de vineri de la ora 18:00, tatăl va lua copilul de la mama, iar duminică ora 20:00 îl va aduce acesteia;

- discuții prin intermediul aplicațiilor de comunicare (on-line) în fiecare zi de miercuri de la ora 19:00 până la ora 20:00 și în fiecare zi de sâmbătă de la ora 10:00 până la ora 11:00.

De asemenea, reclamantul a solicitat recunoașterea ilegalității refuzului DGASPF a Consiliului r. Ialoveni de a stabili un anumit program de întrevederi în partea ce ține de perioada vacanței de iarnă și de vară și obligarea emiterii unui act administrativ în acest sens conform solicitărilor din cererea 16 noiembrie 2022, or, autoritatea publică prin dispoziția emisă, nu s-a expus în privința programului de întrevederi cu copilul minor pe perioada vacanțelor de vară și iarnă, precum și în perioada sărbătorilor de Pași.

Această dispoziție a fost emisă în interesul superior al copilului minor ***** *****.

Prin cererea din 16 noiembrie 2022, ***** Ion a solicitat inițierea examinării problemei privind emiterea unei decizii privind graficul de întrevederi a tatălui biologic cu copilul minor. (f.d. 34-37)

La 18 noiembrie 2022, atât ***** Ion, cât și ***** Ludmila, s-au adresat către organul emitent cu cereri, prin care au solicitat stabilirea unui grafic de întrevederi cu tatăl copilului minor și copilul minor. (f.d. 41-42)

Conform procesului-verbal nr. 45 al ședinței comisiei de examinare a petițiilor privind încălcarea drepturilor copilului din 18 noiembrie 2022, fiind prezenți ambii părinți ai copilului minor și expunându-se asupra necesității adoptării și aprobării graficului de întrevederi cu copilul minor, s-a decis stabilirea programului de întrevederi a tatălui, ***** Ion cu copilul minor, ***** Ion. (f.d. 44-45)

Prin dispoziția DGASPF a Consiliului r. Ialoveni nr. 404 din 29 noiembrie 2022 ,,Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui, ***** Ion cu copilul, ***** Ion a.n. *****” s-a dispus stabilirea programului de întrevederi a tatălui, ***** Ion cu copilul, ***** ***** a.n. ***** după cum urmează: în primul weekend al fiecărei luni, de vineri de la ora 18:00 tata va lua copilul de la mamă, iar duminica ora 20:00 îl va aduce acesteia; discuții prin toate mijloacele de comunicare (on-line) în fiecare zi de sâmbătă de la ora 19:00 până la ora 20:00; în caz de modificare a programului de întrevedere, părțile vor conveni prin înțelegere prealabilă, s-a atenționat părinții să nu creeze situații de conflict în prezența copilului; în caz de îmbolnăvire a copilului (în perioada în care copilul urmează să fie în grija tatălui), mama este obligată să anunțe acest fapt tatălui. (f.d. 43)

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 20 februarie 2023, a fost admisă parțial cererea inițiată de ***** Ion. S-a desfăcut căsătoria dintre

***** Ion și ***** Ludmila. A fost admisă parțial acțiunea reconvențională depusă de ***** Ludmila **și a fost determinat domiciliul copilului minor ***** ***** cu mama, ***** Ludmila.** S-a dispus și încasarea de la ***** Ion în beneficiul Ludmilei ***** pensia pentru întreținerea copilului minor, ***** *****, în formă bănească fixă în sumă de 1 700 de lei din salariu și alte categorii de venitului lunar, începând cu 20 februarie 2023 și până la atingerea vârstei majoratului. (f.d. 156)

Prin **decizia nr.9/7 din 22 martie 2023 a DGPDC Botanica „Cu privire la modificarea unui program de întrevederi cu copilul ***** Ion născut la *****”, s-a decis că** decizia nu poate fi luată înainte de finisarea procesului de judecată cu DASPF a Consiliului r. Ialoveni de către tatăl copilului, ***** Ion și s-a recomandat părinților să participe la un proces de mediere. (f.d. 82)

La fel, de către DPDC sectorul Botanica **a fost întocmită ancheta socială** a condițiilor social-locative a Ludmilei ***** (Spînu), prin care s-a constatat că, mama copilului și copilul minor locuiesc împreună în mun. Chișinău, str. Trandafirilor 9/1 (în chirie). Mama copilului este angajată în câmpul muncii la spitalul internațional ,,Medpark” în funcție de recepționist superior. **Copilul este încadrat în sistemul educațional, frecventează IET nr.79. Copilul se află la evidența medicului de familie și nu este diagnosticat cu maladii cronice sau congenitale, este sănătos.** În familia mamei, copilul se simte în siguranță, beneficiază de îngrijire cu afecțiune din partea tuturor membrilor familiei, nu este neglijat și nu se află în pericol. Condițiile în care crește și se educă copilul sunt favorabile și corespund dezvoltării cognitive și fizice ale acestuia. (f.d. 83-84)

În acest context, instanța judecătorească reține că, părinții au drepturi egale.

Conform art.51 Cod familiei, se consideră copil persoana care nu a atins vârsta de 18 ani (majoratul). Fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei. În cazurile cînd copilul este lipsit de grija părinţilor (aceştia sînt decăzuţi din drepturile părinteşti, declaraţi incapabili sau dispăruţi, precum şi în alte cazuri), drepturile copilului la educaţie sînt asigurate de autoritatea tutelară.

Iar în acord cu art.52 Cod familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul cînd părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

În corespundere cu art. 58 Cod familiei (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii,

indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

Norma cuprinsă la art. 62 din Codul familiei reglementează că, drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. Metodele de educaţie a copilului, alese de părinţi, vor exclude comportamentul abuziv, insultele şi maltratările de orice fel, discriminarea, violenţa psihică şi fizică, aplicarea pedepselor corporale, antrenarea în acţiuni criminale, iniţierea în consumul de băuturi alcoolice, folosirea substanţelor stupefiante şi psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerşitul şi alte acte ilicite. Toate problemele privind educaţia şi instruirea copilului se soluţionează de către părinţi de comun acord, ţinîndu-se cont de interesele şi de părerea copilului. Părinţii poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului.

Art.64 al aceluiași cod stabilește că, părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuieşte separat, cu excepţia cazurilor cînd comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică. Părinţii au dreptul să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părinteşti de către părintele care locuieşte separat de copil. Litigiile apărute se soluţionează de către autoritatea tutelară, iar decizia acesteia poate fi atacată în instanţa judecătorească, care va emite hotărîrea respectivă. În cazul nerespectării hotărîrii instanţei judecătoreşti, faţă de părintele culpabil se aplică măsurile stabilite de legislaţia procesuală civilă. În cazul încălcării repetate a hotărîrii judecătoreşti, la cererea părintelui care locuieşte separat de copil, instanţa judecătorească, ţinînd cont de interesele şi părerea copilului, poate soluţiona problema transmiţîndu-i copilul. Părinţii care locuiesc separat de copil au dreptul de a primi informaţiile ce se referă la copilul lor de la toate instituţiile educative, curative, de asistenţă socială etc. Comunicarea informaţiei poate fi refuzată dacă comportamentul părintelui prezintă pericol pentru viaţa şi sănătatea copilului. Acest refuz poate fi atacat în instanţa judecătorească.

În sensul art. 17 și 18 ale Legii privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în oricare altă ţară, are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui. Ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rînd de interesele acestuia.

În virtutea art. 3 alin. (1), (9) al Convenţiei ONU cu privire la drepturile copilului, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie ca sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie sa fie luate in considerare cu prioritate. Statele trebuie să respecte dreptul copilului separat de cei doi părinţi ai săi sau de unul din ei, de a întreţine în mod regulat relaţii personale sau contacte directe, cu cei doi părinţi ai săi.

În subsidiar, instanța de judecată reține că, originea noțiunii de interes al copilului provine din realizarea faptului că acesta este un individ care are nevoi şi drepturi distincte de cele ale părinţilor.

Prin urmare, interesul său ar putea fi diferit de cel al părinților săi, deoarece este normal ca interesul copilului să prevaleze în fața altor interese atunci când se iau măsuri cu privire la copil.

Recomandarea 874 (1979) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei precizează ca un prim principiu următoarele: „copiii nu trebuie sa mai fie consideraţi proprietatea părinţilor ci trebuie să fie recunoscuţi ca indivizi având propriile drepturi şi nevoi”, la fel, „pentru a determina interesul superior al copilului, trebuie să se utilizeze criterii obiective, iar judecătorul trebuie să ţină seamă de ele, evitând să decidă doar pe baza sentimentelor sau a convingerilor personale”.

În diverse contexte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a evidențiat că „autorităţile naţionale ar trebuie să obţină o balanţă corectă între interesele copilului şi interesele părinţilor, iar în acest proces, *o importanţă particulară at trebui să aibă interesele copilului*, care, în funcţie de natura şi seriozitatea lor, se pot afla înaintea intereselor părinţilor.

Cauza Ignaccolo-Zenide vs România (petiţia nr.31679/96 din 11.01.2000) reprezintă o cazuistică importantă a CEDO cu privire la încălcarea articolului 8 din CEDO, anume dreptul la respectarea vieţii private şi de familie.

În acest caz, judecătorii de la Strasbourg au emis următoarea concluzie, cu aplicabilitatea mai largă: „autorităţile trebuie să ţină seama de interesele, de drepturile şi libertăţile minorului, în special de interesul superior al copilului, iar în ipoteza în care contractele cu părinţii riscă să ameninţe aceste interese sau să încalce drepturile respective, autorităţile naţionale trebuie să vegheze la stabilirea unui raport de proporţionalitate între ele”.

La caz, instanţa judecătorească concluzionează că, indiferent de natura relaţiilor dintre părinţi, copilului trebuie să i se asigure un mediu echilibrat din punct de vedere afectiv şi emoțional, fără tensiuni, fiind necesară prezenţa în viaţa copilului a ambilor părinţi.

În acest context, instanța remarcă că, în menținerea dispoziției nr. 404 din 29 noiembrie 2022 şi stabilirea graficului în sensul indicat în conținutul acesteia,

comisia s-a condus de regimul copilului ***** *****, care fiind de o vârstă fragedă (născută la ***** – f.d. 15) are un program individualizat de a frecventa instituția preșcolară, un regim de somn şi alimentar corespunzător, iar modificarea graficului de întrevederi ar fi dus la perturbarea acestuia.

La fel, în activitatea sa comisia s-a ghidat de abordarea individuală a fiecărui copil şi a particularităților acestuia.

Ținând cont de cadrul legal pre citat, argumentele reclamantului nu pot fi reținute, or, prin dispoziția pe care o contestă reclamantul, autoritatea și-a realizat scopul său legal și ținând cont de drepturile egale ale ambilor părinți și posibilitățile acestora – a emis întemeiat un act administrativ individual favorabil pentru ambii părinți și doar în interesul superior al copilului.

Reieșind din toate aceste criterii și având în vedere că, pârâtul prin decizia contestată nu a făcut altceva decât a confirmat dreptul legal al tatălui de a avea întrevederi cu copilul său, instanța judecătorească conchide că nu există niciun temei legal de modificare a dispoziției contestate și obligarea emiterii unui alt act administrativ cu privire la stabilirea unui program de întrevederi între tatăl copilului minor și copilul minor, în perioada vacanței de vară și de iarnă.

Totodată, la etapa adoptării dispoziției de către autoritate, reclamantul a beneficiat de dreptul de a prezenta argumente, de a depune documente confirmative ce ar dovedi ilegalitatea acțiunilor contestate, respectiv afirmațiile reclamantului din cererea de chemare în judecată precum că, acțiunile autorității sunt discriminatorii și încalcă drepturile copilului de a comunica liber cu tatăl, instanța le reține drept declarative și lipsite de suport probatoriu.

Cu referire la pretenția privind obligarea autorității tutelara Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni, de a aproba un grafic de întrevederi, acordarea reclamantului dreptul de a se programul de întrevederi în primul și în al doilea weekend al fiecărei luni de vineri de la ora 18:00, tatăl va lua copilul de la mama, iar duminică ora 20:00 îl va duce acesteia; discuții prin intermediul mijloacelor de comunicare (online) în fiecare zi de miercuri de la orele 19:00 până la ora 20:00 și în fiecare zi de sâmbătă de la orele 10:00 până la orele 11:00, precum și stabilirea un program de întrevederi în vacanța de iarnă și vară e de menționat că instanța de judecată nu poate substitui autoritatea publică la stabilirea graficului de întrevedere, această atribuție revenind în exclusivitate autorității tutelare în cazul divergenților dintre părinţi.

Totodată instanța ajunge la concluzia că Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni, la aprobarea graficului de întrevederi a reclamantului cu copilul său ***** Ion, a respectat principiul egalității în drepturi a ambilor părinți și a ținut cont de interesul superior al copilului.

Cu privire la argumentul reclamantului, precum că terțul împiedică întrevederile cu copilul minor, instanța de judecată atestă că, răspunderea pentru

creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinţi, care indiferent de situaţiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Nu poate fi reținut și se respinge argumentul reclamantului precum că, copilul minor urmează să fie consultat de medici și necesită un anumit tratament, iar mama nu-i oferă această posibilitate, or, ancheta socială întocmită de DPDC sectorul Botanica denotă contrariul și anume că, copilul se află la evidența medicului de familie și nu este diagnosticat cu maladii cronice sau congenitale, este sănătos.

Deoarece, oricărui copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viaţă suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală şi socială, iar părinţilor care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Adițional, instanța de judecată remarcă că, refuzul tatălui de a transmite pașaportul Irlandez eliberat pe numele minorului, ***** *****, mamei acestuia, ar permite ședерea copilului în statul respectiv, în lipsa mamei, pe o perioadă îndelungată de timp, fapt ce ar condiționa încălcarea hotărârii Judecătoriei Străşeni, sediul Central din 20 februarie 2023, prin care s-a stabilit domiciliul copilului minor cu mama, ***** Ludmila.

În context, sunt relevante prevederile art. 16 alin. (1) și (2) Cod administrativ, care prevede că, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe **soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală.** Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Prin urmare, emiterea actului administrativ individual în baza dreptului discreționar presupune rezistența unui test legal în persoana autorității publice: - autorității publice i se oferă discreție pentru a decide indiferent dacă ar trebui să acționeze sau nu într-un caz specific, ceea ce înseamnă testul de selecție a măsurii; - la discreția autorității publice, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Astfel, potrivit testului respectiv autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură.

Prin prisma art. 137 Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună–credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. În cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova,

la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe: a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul; b) competenţa autorităţii publice de a emite actul; c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ; d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite. Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 225 Cod administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: *a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.*

La acest segment, judecătorul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, prin dispoziția nr. 404 din 29 noiembrie 2022, autoritatea publică locală și-a valorificat dreptul său exclusiv discreționar și oportunitatea emiterii actului administrativ cu respectarea rigorilor legii.

Pe cale de consecință, rezidă că pretențiile invocate în acțiune nu sunt întemeiate, iar autoritatea publică locală la examinarea cererilor din 18 noiembrie 2022 și chestiunilor cu privire la stabilirea unui grafic de întrevederi între copilul minor și tatăl acestuia, a respectat prevederile art. 21 (principiul legalității), art. 22 (cercetarea din oficiu), art. 23 (principul egalității în tratament), art. 24 (principiul bunei-credințe) și art. 29 (principiul proporționalității).

În dovedire, este legal actul administrativ emis de autoritatea publică locală, iar reclamantul nu a prezentat argumente și probe pertinente în sensul admiterii acțiunii formulate.

Controlul judecătoresc s-a circumscris limitelor stabilite de lege fără a intra în sfera de competență a autorităților publice pârâte și fără a se pune în discuție oportunitatea actelor administrative, ci în exclusivitate temeinicia și legalitatea în sens material și procedural.

Celelalte apărări ale reclamantului formulate în cererea de chemare în judecată, la fel, sunt neîntemeiate, fiind lipsite de substanță.

În conformitate cu art.224 alin.(1) lit. f) Cod administrativ, respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Din considerentele enunţate, instanţa concluzionează că, DGASPF a Consiliului r. Ialoveni şi-a exercitat dreptul discreționar conform prevederilor art. 225 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, în limitele legale prevăzute, conform scopului acordat prin lege, prin urmare, instanţa consideră că cererea de chemare în judecată înaintată de ***** Ion cu privire la modificarea graficului de întrevederi și obligarea emiterii actului administrativ referitor la perioada de întrevederi în vacanța de vară și iarnă, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 219, 224 alin.(1) lit. f), 225, 226, 229, 232 ale Codului administrativ, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ inițiată de ***** Ion împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei a Consiliului raional Ialoveni, terț ***** Ludmila cu privire la modificarea parțială a dispoziției nr. 404 din 29 noiembrie 2022 „Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui ***** Ion cu copilul minor, ***** *****”, recunoașterea ilegalității refuzului de a stabili un anumit program de întrevederi cu copilul minor, în perioada vacanței de iarnă și de vară, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, cu stabilirea unui anumit program de întrevederi în perioada vacanței de iarnă și de vară, conform cererii depuse la 16 noiembrie 2022, ca fiind neîntemeiată.

Se explică părților că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă participanții la proces, în termen de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 15 zile este un termen de decădere.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul specializat pentru examinarea
acțiunilor în contencios administrativ Diana Corlăteanu